

**Η εισαγωγή της σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης στα
σχολεία στόχος και της νέας Κυβέρνησης.**

Ανακοινώσεις Μητροπολίτου Πειραιώς.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ.

ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΩΝ.

Εν Πειραιεί τη 1η Ιουνίου 2020.

**Η ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗΣ ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΣΤΟΧΟΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ.**

Όπως πληροφορηθήκαμε από τα ΜΜΕ, ανακοινώθηκε επισήμως το νέο πολυνομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων και αναρτήθηκε προς δημόσια διαβούλευση από την Υπουργό κ. Κεραμέως. Το πολυνομοσχέδιο αυτό περιλαμβάνει διάφορες επί μέρους θεματικές ενότητες, μεταξύ των οποίων και τη σεξουαλική διαπαιδαγώγηση στα σχολεία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Μάλιστα η σεξουαλική αγωγή θα επεκταθεί και στους μαθητές της προσχολικής αγωγής, (Νηπιαγωγεία)! Σύμφωνα με την ειδησεογραφία: «**θα υπάρχει 'ειδικός' της σεξουαλικής αγωγής που θα αρχίζει να ενημερώνει και να εκπαιδεύει, με τη συγκατάθεση του γονέα, τα παιδιά από το νηπιαγωγείο για θέματα της ανθρωπίνης ανατομίας... τα βασικά για την ανθρώπινη αναπαραγωγή με αντίστοιχη αναπαράσταση της σεξουαλικής πράξης, το ανατομικό λεξιλόγιο των έξω**

γεννητικών οργάνων...», (βλ. εφ. «Στόχος», 14.5.2020 κ.α.). Ας σημειωθεί πως η παρούσα κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είχε εξαγγείλει στο προεκλογικό της πρόγραμμα την εισαγωγή στην εκπαίδευση του **«μαθήματος»** αυτού. Ο τότε πρόεδρος της αξιωματικής αντιπολιτεύσεως **κ. Κυριάκος Μητσοτάκης** είχε δηλώσει σχετικά με το θέμα αυτό μεταξύ άλλων τα εξής: **«Η επένδυση για το μέλλον, για την επόμενη γενιά, είναι η υποχρεωτική ένταξη του μαθήματος της σεξουαλικής αγωγής, της σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης, στα σχολεία. Έτσι ώστε να μπορούν τα παιδιά μας να είναι σωστά ενημερωμένα, να μην είναι θύματα προκαταλήψεων και να μπορούν και αυτά με τον τρόπο τους να διαχειρίζονται τις δικές τους σεξουαλικές προτιμήσεις με τρόπο που δεν θα τα κάνει να αισθάνονται ενοχικά»** (Πηγή: https://www.alfavita.gr/ekpaideysi/274971_mitsotakis-exiggei-le-yprohrotiki-sexoyaliki-agogi-sta-sholeia).

Γύρω από το φλέγον αυτό θέμα ασχολήθηκε το Γραφείο μας σε παλαιότερη ανακοίνωσή μας με τίτλο: **«Μάθημα ‘σεξουαλικής αγωγής’: Ολέθρια μύηση σε άωρο ερωτισμό»**, (6.2.2020) και είχαμε επισημάνει, ότι η καθιέρωση ενός τέτοιου **«μαθήματος»** όχι μόνο δεν έχει να προσφέρει τίποτε το θετικό στην αγωγή των παιδιών μας, αλλά αντίθετα θα προσθέσει νέα ψυχικά τραύματα στις αθώες παιδικές ψυχές. Θα αποτελέσει αναγκαστική μύηση σε έναν άωρο ερωτισμό, καταστροφικό για τα ίδια και ολέθριο για την κοινωνία του μέλλοντος!

Επειδή το θέμα αυτό ήρθε και πάλι στην επικαιρότητα και επειδή είναι άκρως σοβαρό, η Διοικούσα Εκκλησία σε πρόσφατη ανακοίνωσή της (βλ. αποφάσεις της ΔΙΣ στην πρώτη συνεδρία του Μαΐου ε. ε.), εξέφρασε τις επιφυλάξεις της ως προς την αναγκαιότητα και σκοπιμότητα αυτού του **«μαθήματος»**. Η παρέμβαση της ΔΙΣ πυροδότησε πλήθος δημοσιευμάτων από πολλούς, δημοσιογράφους και μη, οι οποίοι με ιδιαίτερη σφοδρότητα βρήκαν την ευκαιρία να επιτεθούν και πάλι εναντίον της Εκκλησίας. Στις γραμμές που ακολουθούν θα σχολιάσουμε εν ολίγοις ένα εξ αυτών, το άρθρο της δημοσιογράφου **κ. Έλενας Ακρίτα, με θέμα: «Το σεξ και η Ιερά Σύνοδος»**, στην εφημερίδα **«Τα Νέα»** (17-5-2020), με σκοπό όχι τόσο να ανατρέψουμε τα γραφόμενά της, (δεν αξίζει άλλωστε τον κόπο, αφού στο σύντομο άρθρο της δεν διατυπώνει κανένα σοβαρό επιστημονικό επιχείρημα υπέρ της σεξουαλικής αγωγής), όσο κυρίως να υπομνήσουμε στον πιστό λαό του Θεού

βασικές αλήθειες της Εκκλησίας μας γύρω από το θέμα αυτό και παράλληλα να υπογραμμίσουμε την ανάγκη για επαγρύπνηση και αγωνιστικότητα κλήρου και λαού.

Αντιπαρερχόμαστε το έντονο σκωπτικό ύφος, τον σαρκασμό και την ειρωνεία, που διατρέχει το κείμενο από την αρχή μέχρι το τέλος. Είναι μια γνωστή τακτική όλων εκείνων, που θέλουν να πλήξουν την Εκκλησία, για να δείξουν την πλήρη περιφρόνηση και απέχθειά τους προς Αυτήν, λες και πρόκειται για μια νεωστί εμφανισθείσα σέκτα, η οποία ευθύνεται για κοινωνικά εγκλήματα!

Το κύριο επιχείρημα της κ. Ε. Ακρίτα είναι ότι η Εκκλησία είναι τελείως αναρμόδια, **«δεν της πέφτει λόγος»**, όπως ισχυρίζεται, να κρίνει, αν θα πρέπει να διδαχθούν, ή όχι τα παιδιά το εν λόγω **«μάθημα»**. Γράφει: **«Είναι αδιανόητο να έχει άποψη ο κάθε παπάς για το μάθημα της σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης. Είναι αδιανόητο να δίνει αυτός ντιρεκτίβα σε μια θρησκόληπτη υπουργό»**. Ο υπεύθυνος θεολογικός λόγος της Εκκλησίας μας, εκφραζόμενος από έμπειρα και καταξιωμένα, με πλούσια θεολογική και παιδαγωγική γνώση πρόσωπα, υποβιβάζεται και εξευτελίζεται με τη φράση **«ο κάθε παπάς»**. Όχι κ. Ακρίτα! Είναι αδιανόητο να ταυτίζετε την Εκκλησία, ή την ΔΙΣ, με τον **«κάθε παπά»**. **«Ο κάθε παπάς»** φυσικά και δεν είναι αρμόδιος, επειδή δεν έχει τις ανάλογες θεολογικές προϋποθέσεις και επιστημονικές γνώσεις, για να ομιλήσει πάνω σε τέτοιου είδους λεπτά θέματα. Είναι όμως αρμοδία η Εκκλησία, όπως επίσης και πρόσωπα - μέλη της, εγνωσμένου επιστημονικού και πνευματικού κύρους, που μπορούν να ομιλήσουν υπεύθυνα πάνω σε θέματα χριστιανικής παιδαγωγικής και κατ' επέκταση στο θέμα της σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης των παιδιών.

Πέραν αυτών αγνοεί προφανώς η αρθρογράφος το γεγονός, ότι το θέμα των σεξουαλικών σχέσεων, φυσιολογικών, ή παρά φύσιν, εντός, ή εκτός του γάμου, αλλά και σε κάθε ηλικία, από της νηπιακής και παιδικής, μέχρι και της γεροντικής, είναι ένα θέμα με το οποίο ασχολείται ο αιώνιος και θεόπνευστος λόγος του Θεού, ο οποίος έθεσε όρια και τάξη και κανόνες, που αφ' ενός ρυθμίζουν τις σχέσεις αυτές και αφ' ετέρου στιγματίζουν και καταδικάζουν κάθε παρά φύσιν σεξουαλική σχέση. Ο απόστολος Παύλος σε όλες σχεδόν τις επιστολές του διασαφηνίζει και ξεκαθαρίζει, τι είναι σύμφωνο με το θέλημα του Θεού και τι όχι. Στην Α' προς Κορινθίους επιστολή του μάλιστα αφιερώνει

ένα ολόκληρο κεφάλαιο, το 7ο, γύρω από το θέμα αυτό. Περαιτέρω οι Ιεροί Κανόνες της Εκκλησίας μας νομοθετούν και ρυθμίζουν άλλες επί μέρους λεπτομέρειες και παραμέτρους του θέματος αυτού.

Φαίνεται να αγνοεί ακόμη η αρθρογράφος, ότι ο Ορθόδοξος κλήρος έχει να παρουσιάσει μια τεράστια και ανυπολόγιστη προσφορά στην υπόθεση της παιδείας του Γένους μας. Όταν οι μορφωμένοι γόνιμοι επιφανών ελλήνων έφευγαν για την «**πολιτισμένη**» Εσπερία, για να ζήσουν την ελευθερία και την ευζωία, (βλέπε Κοραής), την παιδεία του υπόδουλου Γένους την είχαν αναλάβει οι κληρικοί, οι οποίοι σήμερα λιοδορούνται και υβρίζονται ως «**θρησκόληπτοι**» και «**σκοταδιστές**». Αυτοί, δυστυχώς για την αρθρογράφο και τους ομόφρονές της, σήκωσαν το βάρος της Εθνικής μας παιδείας και προσέφεραν ανεκτίμητες υπηρεσίες στην καλλιέργεια της εθνικής αυτοσυνείδησής και της ιδέας της απελευθέρωσης.

Αλλά και σήμερα ένα μεγάλο μέρος του κλήρου μας διαθέτει υψηλού επιπέδου θεολογική και επιστημονική μόρφωση και Ορθόδοξο ήθος. Οι έγγαμοι κληρικοί μας, κατά κανόνα, έχουν να παρουσιάσουν υποδειγματικές οικογένειες, στην πλειοψηφία τους πολύτεκνες, διαπαιδαγωγώντας τα τέκνα τους «**εν παιδεία και νοθεσία Κυρίου**», (Εφ.5,4) και δίδοντας ορθές κατευθύνσεις στο λεπτό θέμα των σεξουαλικών σχέσεων. Και από αυτής της απόψεως είναι πολύ πιο κατάλληλοι από πολλούς αμοραλιστές εκπαιδευτικούς, οι οποίοι με τις «**προοδευτικές**» ιδέες τους εξωθούν τους νέους σε πειραματισμούς και σεξουαλικές «δοκιμές», με τραγικά και ολέθρια επακόλουθα, (βλέπε φαινόμενα παιδοφιλίας, σεξουαλικής αποπλάνησης κ.α.)!

Αλλά δεν είναι εκεί το ζήτημα, αν δηλαδή μπορούν να διδάξουν οι παπάδες το συγκεκριμένο μάθημα. Το ζήτημα είναι, αν πρέπει να εισαχθεί στα σχολεία και μάλιστα σε παιδιά της προσχολικής ηλικίας. Κατά τη γνώμη μας, η οποία είναι και γνώμη διαπρεπών παιδαγωγών και ειδικών επιστημόνων, η εισαγωγή τέτοιου μαθήματος θα έχει ολέθρια αποτελέσματα, λόγω της αθωότητας και ανωριμότητας των παιδιών, να κατανοήσουν το μυστήριο της ζωής. Η ερωτική σχέση ανδρός και γυναικός μέσα στα πλαίσια του γάμου, (και όχι η χυδαιότητα της σεξουαλικότητας, όπως την αντιλαμβάνονται πολλοί), είναι ένα βαθύ μυστήριο, το οποίο παραλληλίζει ο απόστολος Παύλος με το μυστήριο της Εκκλησίας, (βλ. Εφ.5,32). Ρωτάμε την αρθρογράφο: **Είναι παιδαγωγικώς ορθό, να φορτώνουμε τα αγνά και αθώα παιδάκια της νηπιακής**

και παιδικής ηλικίας, στα οποία δεν έχει ακόμη «ξυπνήσει» το γενετήσιο ένστικτο και η έλξη προς το άλλο φύλο, με γνώσεις που σ' αυτήν την ηλικία δεν τις χρειάζονται; Είναι παιδαγωγικώς ορθό, να τα εισαγάγουμε σε μια διαδικασία μύησης, κάνοντας αναφορές στην ανατομία των γεννητικών οργάνων ανδρός και γυναικός, στο βιολογικό και κοινωνικό φύλο, στην αναπαραγωγή και στις ερωτικές σχέσεις, προκειμένου να «απαντήσουμε» σ' αυτά σε «ερωτήματα», που ούτε καν έχουν ποτέ σκεφθεί; Αναλογίσθηκε ποτέ η αρθρογράφος το ενδεχόμενο, μια τέτοιου είδους «διαφώτιση», να ενθαρρύνει την περιέργεια των μικρών παιδιών και να τα οδηγήσει σε «πειραματισμούς», γεγονός που θα φέρει αντίθετα αποτελέσματα;

Αλλά και στα παιδιά της εφηβικής ηλικίας, στα οποία αρχίζει πλέον να «ξυπνάει» το γενετήσιο ένστικτο και η έλξη προς το άλλο φύλο, η σεξουαλική διαπαιδαγώγηση στο σχολείο εγκυμονεί πολλούς κινδύνους. Κανείς δεν μπορεί να μας εγγυηθεί, ότι το μάθημα δεν θα εξελιχθεί σε πληροφόρηση για τρόπους και πρακτικές που προσφέρουν σεξουαλική ικανοποίηση. Ότι δεν θα συνοδεύεται από εποπτικό υλικό, που θα ερεθίζει την περιέργεια και θα εξωθεί σε σεξουαλικές «δοκιμές», ότι δεν θα περιλαμβάνει ενημέρωση για ομοφυλοφιλικές σχέσεις, ή για αποκλίσεις σε παρά φύσιν σεξουαλικές σχέσεις. Όλα αυτά δεν είναι προϊόν «επιστημονικής φαντασίας», διότι ήδη έχουν παρατηρηθεί σε άλλες «προοδευμένες» χώρες της Ευρώπης.

Πέραν αυτών η αρθρογράφος φαίνεται να αγνοεί, ότι σύμφωνα με τον νόμο οι μοναδικοί υπεύθυνοι για το είδος της διαπαιδαγώγησης του παιδιού τους και βεβαίως και της σεξουαλικής, είναι οι γονείς. Όπως ορίζει η **Διεθνής Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού**: «Οι γονείς έχουν, κατά προτεραιότητα, το δικαίωμα να επιλέγουν το είδος της παιδείας που θα δοθεί στα παιδιά τους» (άρθρο 26, παρ. 3). Και εμείς προσωπικά πιστεύουμε, ότι οι αρμοδιότεροι για να βοηθήσουν τους νέους της ηλικίας αυτής είναι κατ' αρχήν οι γονείς. Η προσέγγιση ενός τόσο λεπτού και ακανθώδους θέματος οφείλει να γίνεται όχι στα πλαίσια ενός σχολικού μαθήματος, ισοπεδωτικά και οριζόντια, αλλά να είναι εξατομικευμένη, ανάλογα με την ιδιοσυγκρασία και το βαθμό ωριμότητας του εφήβου. Οι γονείς λοιπόν καλούνται, να προσεγγίσουν το εξαιρετικά ευαίσθητο αυτό θέμα κατόπιν προσευχής, με τον κατάλληλο τρόπο και στον κατάλληλο χρόνο και αφού προηγουμένως συμβουλευτούν τον «πνευματικό» τους. Καλούνται να θέσουν το θέμα κατ'

αρχήν πάνω σε πνευματική βάση, πάνω δηλαδή στη διδασκαλία της Εκκλησίας μας. Οφείλουν να επισημάνουν ότι ο άνθρωπος είναι η κορωνίδα της δημιουργίας και διακρίνεται από το υπόλοιπο ζωικό βασίλειο από το γεγονός, ότι ο Θεός τον έπλασε κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση ιδική Του. Τον επροίκισε με δύο υπέρτατα δώρα, που συνιστούν το κατ' εικόνα, το νοερό και το αυτεξούσιο, τα οποία τον καθιστούν ικανό να υπερβεί την βιολογική του φύση, να κυριαρχεί στα κατώτερα ένστικτα και πάθη του, (όπως το γενετήσιο) και να φθάσει στο καθ' ομοίωσιν, δηλαδή στη θέωση. Ότι σύμφωνα με την διδασκαλία της Εκκλησίας μας οι προγαμιαίες σχέσεις αποτελούν σοβαρότατο σαρκικό αμάρτημα, που αφαιρεί την Χάρη του Θεού και τραυματίζει καίρια την ψυχή του εφήβου, ενώ παράλληλα καλούνται να τονίσουν την αξία της εγκράτειας και της αγνότητας μέχρι την ώρα του γάμου, ως άριστη προϋπόθεση για μια ευλογημένη από τον Θεό μετέπειτα συζυγική και οικογενειακή ζωή. Καλούνται επίσης να θέσουν το θέμα και από ιατρικής, αλλά και από κοινωνικής πλευράς. Να επιστήσουν στα παιδιά τους την προσοχή γύρω από τους κινδύνους μεταδόσεως αφροδισίων νοσημάτων, τα οποία μπορούν να μεταδοθούν με τις σεξουαλικές σχέσεις, όπως επίσης και γύρω από τους κινδύνους για μια ανεπιθύμητη εγκυμοσύνη, η οποία μπορεί να οδηγήσει σε άλλο, μεγαλύτερο αμάρτημα και έγκλημα, την έκτρωση, με όλα τα κοινωνικά παρεπόμενά της.

Δεν παρέλειψε επίσης η αρθρογράφος να επιτεθεί με πολύ σαρκασμό στην προγαμιαία αγνότητα. Γράφει: **«Κατ' αρχάς γιατί να τα μάθουν, [τα σχετικά με τις σεξουαλικές σχέσεις]; Υπάρχει κάποιος λόγος πριν το γάμο; Παρθένοι δεν θα παντρευτούν; Τότε να τα μάθουν και να τα μάθουν σωστά. Η μελισσούλα με τον μελισσούλο. Η λουλουδίτσα με τον λουλουδίτσο. Ο πελαργός που εκτοξεύει μωρά στις ταράτσες κι όποιο ζήσει, έζησε. Και πάν' απ' όλα ο κρίνος. Που δεν πονάει κιόλας»!** Δεν αξίζει το κόπο να ανασκευάσουμε τέτοιου είδους συλλογισμούς. Απλώς την παραπέμπουμε στις χώρες της Ευρώπης, στις οποίες, αν και έχει καθιερωθεί από πολλών ετών το μάθημα της σεξουαλικής αγωγής, τα αποτελέσματα υπήρξαν τραγικά. Τα σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα όχι μόνον δεν έχουν εξαλειφθεί, αλλά συνεχώς αυξάνουν. Το ίδιο και οι περιπτώσεις νεαρών κοριτσιών εφηβικής ηλικίας, που μένουν έγκυες και στη συνέχεια κάνουν έκτρωση. Οι υπάρχουσες στατιστικές επίσης μαρτυρούν, ότι τα κρούσματα βιασμού παιδιών μετα-

ξύ τους, ακόμα και σε νηπιαγωγεία, συνεχώς αυξάνουν, ενώ τα σεξουαλικά «**ενημερωμένα**» παιδιά, πολλές φορές παρουσιάζουν αντικοινωνική συμπεριφορά.

Κλείνοντας, θα θέλαμε για μια ακόμη φορά να εκφράσουμε την αγωνία και τον προβληματισμό μας, για τον επικίνδυνο κατήφορο στον οποίο οδηγείται η παιδεία μας, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την αυριανή Ελλάδα και να κρούσουμε τον κώδωνα του κινδύνου, πριν είναι πλέον πολύ αργά. Περιμέναμε από την νέα κυβέρνηση, να διορθώσει τα λάθη της προηγούμενης και να βαδίσει πάνω στα χνάρια της Ελληνορθόδοξης Παράδοσής μας. Να μην ακολουθήσει τον ολέθριο δρόμο, που ακολούθησε η κυβέρνηση ΣΙΡΙΖΑ, τουλάχιστον σε θέματα παιδείας. Όμως δυστυχώς με θλίψη και απογοήτευση διαπιστώνουμε το ακριβώς αντίθετο. Η εισαγωγή του «**μαθήματος**» αυτού μαζί με την μετάλλαξη του μαθήματος των θρησκευτικών σε θρησκευολογικό, πολύ φοβούμεθα, ότι θα αποτελέσει την ταφόπλακα της Ελληνορθόδοξης Παιδείας στη χώρα μας. Από μας, και πρωτίστως από την Διοικούσα Εκκλησία, εξαρτάται, αν θα φθάσουμε σ' αυτό το κατόντημα, ή όχι.

Εκ του Γραφείου επί των Αιρέσεων και των Παραθρησκειών

Πηγή : <https://impantokratoros.gr>